

<sida1>

Rippisaarna sairalle, joka on uskomasa, ja on valmis kuolemaan.

—

Jesus sanoi opetuslapsillensa: Minä olen se totinen viinapuu, ja Minun Isäni on peltomies: Jokaisen oxan minusa [<Minusa> upprepnig], joka kanda hedelmän, hän puhdistaa, että se kannais runsaman hedelmän. Joh.15: 1-2

Me kuulemma Johannexen 15: 1 ja toisesta versysä, että viinamäen Isändä, korja ja puhdistaa niitä oxia, jotka kandaavat hedelmän. Me ymmärrämme, että hedelmälliset oxat, ovat oikeat Jesuxen Opetus lapset, jotka imevät nestettä siitä totisesta viinapuusta, se on senkaltaiset Ihmiset, jotka ovat Ej ainoastansa heränet, vaan myös armoitetut, ja siinä kallimaasa uskosa pysyväiset loppuun asti. Senkaltaiset oxat on Herra aikonut puhdistaa, että he runsaaman hedelmän kandaaisit. Tämän puhdistuksen kansa Ymmerätään uskon koetelemus, sillä joka jo pesty on, ej hän tarvitse muutta, kuin että ainoastans jalat pestän, niin hän on kokonansa puhdas: mutta se puhdistus, josta Vapahtaja tässä paikassa puhu[u,] tapahtuu uskon koetelemuxesa.

<sida2> Ja missä pä christityn usko paremin koetellaan, kuin kuolemasa? Se jonga usko kestä kuolemasa, on kaikkein christittyin koetelemuxen jälkeen autuas ajasa ja ijankaikkisudesä, jos hän on yxi heränyt Ihminen; Mutta kuollut usko Ej kestä kuolemasa, jollei kuolevaiselle ole niin paksu oma tundo, ettej hän tiedä synnistä ja pahudesta mitään. Koska nyt Jesus sano opetuslapsillensa, Minä olen se totinen viinapuu, ja Te oletta oxat, jokkaisen oxan Minusa, joka hedelmän kanda, Hän puhdistaa, että se runsaman hedelmän kannais, niin Hän tarkoita senkaltaista sjelun tilaisuutta josa se Taivallinen peltomies on jo, Pyhän Hengensä kautta vaikuttanut totisen katumuxen ja parannuxen; se on yxi Ihminen, joka on heränyt ja on tullut syndiänsä ja pahudensa tundemaan, ja on myös Elävän uskon kautta istutettu siihen totiseen viina puhun, Christuxeen, josa uskosa hän teke hedelmän: Nimittein sen kaltaisen hedelmän, joka oikean christillisyyteen kuulu. Semmoinen on totisesti yxi hedelmällinen oxa siinä totisesä viinapuusa. Mutta nyt tulle uskon koetelemus, koska Hän sano: jokkaisen oxan minusa, joka hedelmän kanda, Hän puhdistaa, että se runsahiman hedelmän kandaais. Tämä uskon <sida3> koetelemus, tapahtu vastoin käymisten kautta, vainon ja kärsimisen kautta, mutta erinomattain kuoleman kautta, koska kuoleman Engeli tulle leikamaan viinapuun oxat, silloin koetellaan christityn usko, silloin tapahtu se viimeinen puhdistus; siitä uskon koetelemuxesta sano Vapahtaja: jokkaisen oxan Minusa, joka hedelmän kanda, hän puhdistaa, että se runsaman hedelmän kandaais. Nyt on kuoleman Engeli tullut leikamaan viina puun oxat. Nyt on viinamäen Isäntä tullut hakemaan, hedelmän viinapuun oxista. Nyt on se viimeinen puhdistaminen tullut. Jokkaisen oxan minusa, sano viinamäen rakentaja, jokkaisen oxan minusa, joka hedelmän kanda; Hän puhdistaa, ette se runsaman hedelmän kannais. älä usko veikoinen oksa että, kuin sinä kerran olet istutettu siihen totiseen viinapuhun, et tarvitse enä puhdistusta. Ej se ole niin: sinä tarvitset tosin puhdistusta ja korjamista; sillä harakat ja varixet ovat paskandanet sinun päällästi; sinä olet usein ollut valvomatoin, ja huolimatoim, usein on

vihollinen tahtonut sinua nukutta; ussein on mailman rakkaus pakanut sydämeen; kaikki nämät roskat ja virhet, korjataan nyt pois: viimeinen puhdistus on tullut: jos ennen olet ollut <sida4> mailmasa kiinni, niin pääset nyt irti verisen kilvoituxen kautta, palavan rukouxen kautta; täällä tavalla puhdistu hän oxat, jotka hedelmän kandavat, että he runsahiman hedelmän kandaisit. kasvakat viina puun oxat; kypsytät viinamarjat, pian tulle kuoleman Engeli, leikamaan viina puun oxat; pian tulevat vierat Taivasta; viina mäen rakentaja on rukoillut sinun edestä sinä hedelmätöin Fikuna puu, ja sinä olet tämän Esirukouksen kautta saanut ellä siihän päivän asti, että se suuri viinamäen rakentaja on kaivanut gravia sinun ympärilles, ja Hän on sonnittanut sinun juurtas, ja korjanut sinun, ja sillä lailla on hän viimein saanut sinun hedelmän kandaman, sinä hedelmätöin Fikuna puu; ja nyt Hän tulle katsomaan, Fikuna puutta, onko siinä hedelmätä, koska hänelle on nälkä. ole nyt valmis andaman hänelle hedelmän; sillä täsä viinamäesä, Ej ole ennen kasvanut yhtän viina marja, mutta aivan muikiat marjat, joita rietas on syönyt. Mutta nyt odotta viina mäen Isändä pareman hedelmän, tästä viina mäestä, josa Hän on niin paljon vaiva nähnyt, ja niin paljon työtä teenyt; Hän on raken<sida5> danut aidan hänen ympärinsä, ja gravia kaivanut, ja [*istunut* <överstrykt ord>] istuttanut mettä puun oxat siihän totiseen ja elävään viinapuhun, ja Herra on Myös täsä viinamäesä rakendanut yhden pikkuisen viina kuurnan, josa punaisia viina marjoja puseretaan, että se makia viina, joka niisä on, rupeisi ylitse vuottamaan; ja meidän toivome on, että se suuri viinamäen rakentaja saapi sammutta janonsa, sillä viinalla, joka näistä viinamarjoista on tuleva, koska he pannan viina kuurna, ja siinä puseretaan. kasvakat! kasvakat, Te punaiset viina puun oxat! kypsytät Te punaiset viina marjat, sillä kesä on lyhykainen pohjan maalla; pian tulle kuolemaan Engeli leikamaan viinapuun oxat; pian tulevat vierat Taivasta: pian tulle viinamäen rakentaja, poimimaan punaisia viina marjoja viina puun oxista, että hän sais panna niitä pöydällä, koska vierat tulevat Taivasta, ja Hän on sanova: maistakat vierat, niitä marjoja, jotka ovat Pohjan Maalla kasvanet. Ja sinä kuolevainen Ihminen <sida6> sinä olet yxi oxa viina puusa, jonga kuolema on tullut leikamaan. jos ennen et ole sanonut hyvästi mailmalle, niin sano nyt hyvästi mailmalle, ja jätä kaikki net joudavat asiat pois, ja käännä sinuas Jumalan puoleen, ja rukoille kaikesta sydäimestä, että se suuri Ristinkandaja, ja orjantappuroilla krunattu kuningas andais sinun jättä, tämän mailman ydesä autuallisesa hetkesä, ja että sinä saisit pian nähdä Händä, niin kuin hän on kasvoista niin kasvoihin: älä enä laske Jesusta sinun silmistäs; vaan pidettä sinuas kiindiästi ja lujasti hänestä, ja koska sinä viimeisen kerran täällä armon ajasa, saat vastan otta Herran pyhä Ehtollista, niin rukoille vielä, että Herra Jesus andais andexi sinun hittaudes, sinun kylmä kiskoisudes, ja valvomattomudes, hänen piinansa ja kuolemansa tähden, ja ole uskollinen kuoleman asti niin sinä saat Elämän Krunun. Te[e] nyt sinun synnin tunnustus, sanoden seuravaisella tavalla. Minä vaivainen syndinen Ihminen j.n.e.

<sida7>

Rippisaarna sairalle, joka on ollut Christitty, mutta on jälkeen langenut pois armosta ja teenyt Ehdollisia syndiä, mutta on tauti vuotella taas heränyt, ja alkanut uudesta katumuxen tekemään, mutta ej jaxa uskoa, että Jumala otta händä Armon. Jumalan Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. amen.

Vapahtaja on andanut meille tiettäväxi, kuinga tuhlaja poika oli haaskanut, sen kallin tavaran ja omaisuden, jonga hän oli saanut Isäldänsä; ja koska suuri nälkä tuli siihän maakundaan, kusa tuhlaja poika asui, andoi hän itsensä yhden Porvarin tygö, ja se Porvari pani händä paimendaman sikoja, ja tuhlaja poika pyysi täyttä vatsansa rahvalla, jota siat söit, mutta Ej kengän andanut. Tämä muistelus tuhlajasta pojasta kuulu erinomatain niille, jotka ovat haaskanet ja tuhlanet sen kallin tavaran ja omaisuden, jonga he ovat saanet Isäldänsä. Ne ovat tosin onnettomasa tilaisudesä, koska he viimein huomaitsevat, että he ovat <sida8> sen haaskanet: mutta mistäs he ottavat sen haaskatun tavaran ja omaisuden takaisin? Jos tuhlaja Poika olis pysynyt kotona Isänsä tygönä, niin olis hän nyt ollut paremasa tilaisudesä; Mutta ej hän tytynyt olemaan Isänsä huonesa, ja palvella Isänsä; vaan hän meni kauvas vierällä maallä, ja sjellä hän tuhlais omansa portoin kansa. niin sano tuhlajan pohjan [pojan] vanhempi veli; että hän on tuhlanut omansa portoin kansa. Mistäs nyt otat tuhlaja poika sen haaskatun tavaran ja omaisuden takaisin? Andavat kos portot sinulle takaisin, mitä sinä olet niille kuluttanut? Minä ajatelen, että portot Ej huoli sinusta; Ej ne surkutele sinua, vaan enämän he pilkavat sinua, koska olet köyhäxi ja vaivaisexi tullut. Mikäs nyt tulle tuhlajalle pojalle neuvoxi? Isä on vielä Elämäsä, mutta se on kaukana; sinä olet exynyt niin kauvas Isän huonesta, ettej korva kuule ejkä silmä näe. Ja häpiä on tulla trasuperkelenä takaisin Isän taloon. pikemin sinä menet sen rikkän porvarin tygö, joka pane sinua paimendamaan sikalaumansa; Mutta tämä porvari on niin ahnet; Ej hän anna sinulle ruoka; Ej hän anna sinun sy[ö]dä <sida9> sika ruuhesta, sillä hän pelkä, että siat kupsutelisit, jos tuhlaja poika söis heidän kansansa. Ajatele nyt sinä kuolevainen Ihminen, että sinä olet se tuhlaja poika. Sinä olet kerran saanut osan siitä turmelemattomasta tavarasta, jonga Taivallinen Isä sinulle andoi: Mutta sinä olet sen kallin tavaran ja omaisuden haaskanut ja tuhlanut: sinä olet mennyt mailmaan, ja niin kauvas exynyt Isän huonesta, ettej korva kuule, ejkä silmä näe hänen kasvojansa. Nyt sinä olet tullut köyhäxi, ja vaivaisexi, ja Ej kukkan sinua surkutele[.] Ej kukkan armahtele sinua; lienneko se ahnet porvari olla paras ystävä, jonga palvelukseen olet mennyt? Andaneko hän sinulle ruoka, koska sinä palvelet händä ja kaitset hänen sikojansa? Minä luullen, ettej hän anna sinulle mitään. Mikäs nyt tulle tuhlajalle pojalle neuvoxi? Nyt taita tulla kuolema täällä tuhlajalle pojalle. Voi sinuas onnetoin tuhlaja poika parka! sinä olet tuhlanut sen kallin tavaran, ja omaisuden, jongas olit saanut Isäldäs; sinä olet mennyt kauvas Isän huonesta; sinä olet mennyt kauvas vieralle maallä, kusa Ej yxikan sinua surkutele; sinä olet mennyt mailmaan, kusa ej yxikän sinua armahda; ja viimein olet sinä <sida10> joudunut kaitsemaan sikoja, joilla on hirviä ääni; ja se ahnet porvari, joka pani sinun paimentamaan sikoja ej anna sinun täytä vattasti rahvalla, ja nyt tulle pian kuolema, joka viepi sinun siihän avaraan ijankaikkisuuteen, josa Ej pohja ole. O! tuhlaja poika! muista nyt sitä endistä aikaa, koskas vielä olit Isän huonesa: muista myös sitä aika, koska sinä rukoilet Isä, ja sanoit: Isä anna

minulle osa tavarasti; ja Isä ej saattanut kiellä, silloin ettäs rukoilit händä. Mutta nyt sinä olet haaskanut kaikki, portoin kansa. Ja niin kaukana olet Isän huonesta, ettej silmä näe, ejkä korva kuule. O! sinä tuhlaja poika! vielä kos Isä muista sinua? Ej Hän ole monen aikan kuullut sanomia sinusta, sillä sinä et ole hänestä kandanut vaaria, koska sinä sait tavaran, ja rupeisit sitä haaskamaan. Et ole siihän aikan lähettänyt yhtän huokaustakan Isän tygö, et ole lähettänyt hänelle yhtän breviä [[kirjettä](#)], eli rukousta, että Isä olis saanut kuulla, misä sinä nyt olet, eli missä surkiasa tilaisudesa sinä olet. Etkä ole hakenut väli miestä, Et ole hakenut Jesusta edesvastajaxi Isän tygönä. Ejkös nyt tule mieleen, kuinga monelle palvelialle Isän huonesä on parempi tilaisuus kuin sinulle? Ajatele nyt tuhlaja poika, siinä vierasa maasa kusa sinä vaikeroitset; Ajatele nyt sanon [<sida11>](#) minä, kuinga monelle palvelialle Isän huonesä, on parempi tilaisuus, kuin sinulle; Anna tulla tämä suuri ja autuallinen ajatus mieleen: "Minä nousen, ja menen Isän tygö," ja sanon: "Isä minä olen syndiä teenyt Taivasta vastaan ja sinun edesäs, Engä ole mahdollinen sinun lapse $\langle$ xe $\rangle$ xes [[extra stavelse inom hakparentesen](#)] kutsutta; Mutta anna minun olla, niin kuin yxi sinun huonomista palvelioistas. äläkä vivytele enä tuhlaja poika tekemestä, niin kuin sinä olet päättänyt; sillä nyt on vielä yxi lyhykäinen armon aika jäljällä; nouse siis piian, ja mene Isäs tygö, Ej sinulle ole turva mualla. Jos Isä otta sinua vastaan, niin sinä olet pelastettu: Ja minä luullen, että Isä on jo odottanut sinua kauvan aika, vaika sinä onnetoin lapsi et ole muistanut händä. Sinä olet karanut pois Isän huonesta, ja exynyt korpeen. Isä kaipa sinua, ja odotta, koska tuoi tuhlaja poika tulle takaisin. Mene nyt varsin, ennen kuin sinä kuolet sika lauman keskelle: Nouse! Nouse! tuhlaja poika, Isä odotta sinua, ja koska sinä tulet trasuperkelenä Isän tykö niin sano: Isä minä olen syndiä teenyt Taivasta vastaan, ja sinun edesäs, engä ole mahdollinen sinun lapsexes kutsutta, [<sida12>](#) mutta anna minun olla, niin kuin yxi sinun huonomista palvelioistas. Ota nyt Jesusta edesvastajaxi Isän tygönä: joka on sinun Edestäs seisonut polvillansa, ja hikoillut verta, ja on rukoillut Isä sinun edestäs, ettej sinun uskos putuman pitäis. Ja koska sinä tulet Isän tygö, niin hän otta sinua ilolla vastan ja laita häitä, ja kaikki lapset ja palveliat, Isän huonesä, rupevat iloa pitämään, paitsi yxi kateuden Hengi, joka Ej sois ollengan että Isä ottais sinua vastaan. Mutta mitäpä hänestä; tule sinä ainoastans ja palaja Isän tygö, Ja koska sinä tulet, niin Isä otta sinua Ympäri kaulan, ja anda sinulle suutta, ja kärke tuoda trasuperkelellä Juhlavaatet ja anda hänelle sormus käteen, ja tappa sen syötetyyn vasikan, ja valmista sen suuren Ehtollisen. Nyt Hän kutsu sinua siihän suureen Ehtollisen. Viska nyt trasuperkele oman vanhurskauden räpelät navetaan, anna oman vanhurskauden porvari paimenda sikojansa itse; ja syökän sika rahvansa; Ja tule sinä Isän tygö, kyllä [<sida13>](#) näet ettej Isä sinua pois aja, vaika olet tuhlanut sen kallin Tavaran ja omaisuden, jonga Isä sinulle andoi. Sinä olet tosin teenyt suuren synnin Taivasta vastaan ja Isän Edesä, mutta tule kuitengin, semmoisena kuin sinä olet, trasuperkelenä, Ja sano, Isä! minä olen syndiä teenyt Taivasta vastan ja sinun edesäs, engä ole mahdollinen sinun lapsexes kutsutta, mutta anna minun olla niin kuin yxi sinun huonomista palvelioistas. Te[e] nyt sinun synnin tunnustus sanoden seuravaisella tavalla: minä vaivainen j.n.e.

<sida13> Toinen saman kaltainen Rippisaarna, sairalle, joka on ollut christitty, mutta on jälkeen langenut armon tilasta, ja on nyt tautivuotella hätinens, kuinga hän autuaxi tulis.

—

Minä käyvin sinun ohitses, ja näin sinun veresäs makavan, ja sanoin sinulle: sinun pitä elämään, koska sinä niin sinun veresäs makaisit.

Näin sanoi Herra Zionin tyttäreille Hezekielin kuudenesatoista lugusa. Ja tämä sana on vissimästi puhuttu hänelle muistutukseksi, kuinga hyvä Herra Zebaoth teki hänellä, koska Hän otti händä ylös maasta, koska tämä rauka makais veresäns, ja oli niin huono ja kelvotoin, ettej yxikän armahtanut händä.

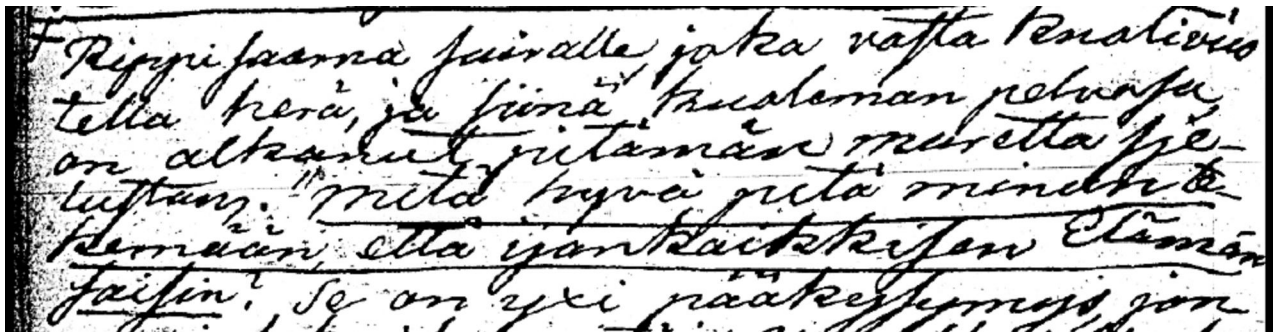
<sida14> Silloin sanoi Herra "sinun pitä Elämään[.]" Tämä vertaus on otettu luonnollisesta syndymisestä, vaika se kuulu hengellisiihin: Zionin tytär on vielä syndymisen jälkeen sangen huono, ja kelvotoin: hän Maka veresäns; se on: veripunaiset eli veriruskiat synnit ovat ynnä hänen kansansa vuottanet vanhan Ihmisen kohdusta; ja sinä veresä maka Zionin Tytär, siihän asti, että Herra Armahta händä, ja sanoo: "sinun pitää elämän". — Mutta Herra osotta myös, mingingähden Zionin tytär on niin huono ja kelvotoin syndymisen jälkeen. Hän sano nimittäin Hes. 16: 4. versysä: "sinun suku ej ole [[<si> uppreping](#)] sinulda Napaa leikanut, koskas synnyit." Ja kuingapa hän sitte pääse vanhasta ihmisestä erinäns, koska Napa ej ole leikattu. Ja ne sukulaiset ovat huolimattomat, jotka Ej ymmärä Navan leikata varsin syndymisen jälkeen. Ja laviamalda sano Herra: "niin et sinä myös saunoitettu vedellä, että olisit puhtaxi tullut." Täsä taitta olla yxi syy, mingingähden Zionin tytär, ej ole oikein puhtaxi tullut siitä liivasta, joka on tartunut ihoon, äitin kohdusa. Ja taitta myös olla sukulaisten syy, ettej ole laittanet saunavettä Zionin tyttäreille, varsin syndymisen jälkeen. Herra sano vielä Zionin Tyttäreille: "et ole suoloilla tahvoitettu, etkä kapaloihin käärytty." se on huono asia se, että Zionin [<sida15>](#) Tytär Ej ole suoloilla tahvoitettu, ja vielä huonompi, ettej hän ole kapaloihin kääritty. Kanan Maalla on brukattu, vastasyntyneitä suoloilla hieroa, mutta täällä Ej ole sitä maan tapa ollut. kuitengi se saattais olla uudesta syndyneille tervellinen, jos heitä hierottaisin suolalla, vaika se taitais karvastella heidän nahasansa, joka vastasyndyneille hyvin ohokainen on. Ja koska Zionin Tytär, Ej ollut kapaloihin kääritty, niin hän kynsi itsensä niille teräville kynsille, ja sitte hän parku. Mutta kaikki, mitä vastasyndyneille tervellinen on, pitäis meidän freistamaan ettej hengellinen kuolema tulis heidän päällensä, Muuttaman viikon perästä syndymisen jälkeen; sillä me näeme, että hengellinen kuolema tahto niitä tappa, jotka varsin syndymisen jälkeen, ej ole saunoitettu Elämän vedellä, ja suoloilla tahvoitettu ja kapaloihin kääritty. Nyt taita olla hiljain ruveta vanhoja lapsia saunomaan, ja kapaloitsemaan, koska se Ej ole tapahtunut varsin syndymisen jälkeen. Ja koska hengellinen kuolema on alkanut niitäkin lapsia tappamaan, jotka kerran syndynet ovat: niin Ej auta sanoa heille: sinä et ole syndynyt. Sillä niin kuin tämä syndymisen asia edespannan Hes. 16. luusa, havaitan, ettej ole Epäilyt siitä, ongo Zionin Tytär syndynyt Eli ej; Mutta [<sida16>](#) siitä on arvellus, kummoisexi tämä Zionin Tytär on tullut syndymisen jälkeen. Sillä hänestä on kirjoitettu Raamatusa, että hän rupeis luottamaan kauneutensa päällä, niin

kuin sanat kuuluvat Hes. 16: 15. "Sinä uskalsit sinun kauneutes" Ja ettäs niin ylistetty olit, teit sinä huorin. Zionin tytär rupeis nimittein tykkämään itsestensä. Koska Herra oli hänen kaunixi teenyt. Ej muistanut enä misä surkiasa tilasa hän oli, koska Herra löysi hänen veresäns makavan. Ej hän kauvan muistanut mitä hyvä työtä Herra teki händä kohtaan, koska hän otti händä ylös hänen verestänsä ja pesi händä puhtaxi ja andoi hänelle kaunit vaattet, ja sormukset käteen, ja käädyt kaulaan, ja korvarengat korvaan, ja kunnian kruunun päähän, niin kuin kirjoitettu on Hes. 16. kaikki Nämät kaunistukset oli hän Zionin Tyttäreille andanut. Ja viimein sano Herra (15.v.) mutta sinä uskalsit kauneutes. Näistä sanoista kuulu nyt, mikä Zionin tyttären suurin vika on. Hänesä on nimittein oma rakkaus ja omavanhurskaus. Hän rupeis tykkämään itsestensä, ja uskaldamaan kauneuteensa. Oma rakkaus lykkäis hänelle mieleen taankaltaiset ajatuxet: täällä kauneudella koreudella ja kaunistuksella, minä saan vaika minge-kaltaisen <sida17> miehen. Mutta muistat kos onnetoin rauka, kuka sinulle tämän kauneuden oli andanut? "Sinun suku Ej ole sinulda Napa leikanut, koskas synnyit, sillä Ej kenkän sinua surkutellut, että hän olis armahtanut sinun; Mutta sinä heitettiin kedolle: näin ylönkatsottu oli sinun sjelus, koska sinä synnyit; mutta minä käyvin sinun ohitses ja Näin sinun veresäs makavan, ja sanoin sinulle. "sinun pitä Elämään;" Ja minä käyvin sinun ohitses ja katsoin sinun päällä, ja katso! sinä olit täysikasvuinen, niin minä hajotin hameni liepen sinun ylitses, ja peitin sinun häpiäs; ja minä annoin itsenin liittoon sinun kansas, sano Herra Herra, että sinun piti minun olemaan. kuulet kos nyt Zionin tytär, minge-tähden Herra on sinua Armahtanut, ja korjanut, koska sinä makaisit veresäs. Hän on sinua Armahtanut sitä varten, että sinun piti hänen omansa olemaan, ja hänen kansansa Avioliitton menemään: mutta sinä rupeisit uskaltaman kauneutes, ja otit sinun kunniakalustas, jota minä sinulle andanut olin, ja teit niistä, miehän kuvat itselles, ja teit huorin niiden kansa. Sinä annoit omalle vanhurskaudelle yhden osan Jumalan armosta; ja niiden kautta tulit <sida18> sinä paljastetuxi. Ja koska nyt olet kohta paljastettuxi tullut kaikesta endisestä kaunistuxesta, niin että sinun häpyäs rupeis näkymän ej ainoastans Jumalan silmein edesä, mutta myös mailman silmäin edesä: niin pääsit riettan huorat sinua pilkamaan, ja sanomaan: "jo yksi korea morsian kaatui rapakoon." Vapahtajan morsian on tullut huoraxi, ja maka nyt paljastettuna, hirviänä ja saastaisena, sondatungion päällä.

Ja koska sinä nyt makat onnetoin rauka loasa ja rapakosa, etkä ole saattanut mailmankan silmein edesä sinun pahudes peitä: niin ajatele nyt täällä sinun ajallas, mitä sinun rauhas sopis. Armon aika rupea loppumaan; sinä seisot haudan partalla, ja kaikki christityt surkutelevat sinua; jos sinä vielä sanoisit heille: andakat minulle teidän öljystänne, sillä minun lampuni sammu: niin he vastavat: Ej suingan, ettej meildä ja teildä puutuis. Mene parimin niiden tygö jotka myyvät. Ja mikä pä olis viisaille neitsyille andamista, koska he makavat sekaisin tyhmäin kansa? Mikäs nyt tulle neuvox, koska sinun lampusti sammu ja ylkä on morsiomensansa kansa oven edesä; ja hoppu tulle lähtämään pois mailmasta, <sida19> ja huutto tulle "katso Ylkä tulle, mengät ulos händä vastaan." Ongos sinulla nyt yxikän ystävä, Taivasa, eli maan päällä, joka

saatta sinua autta? Ej maan päällä, ejkä maan alla ole yxkän totinen ystävä; mutta Taivasa on yxi, jonga sinä uskotoin morsian olet ylön katsonut ja jättänyt murettimaan, siihän aikaan, koska sinä et pysynyt avioliitosas, mutta annoit sydämes mailmalle ja Satanalle. Taivasa on yxi, joka on istunut verisaunasa, sinun tähtäs, ja on yxin sotkinut viinakuurnan, sinun tähtäs ja on vaeldanut monda raskaita ja vaivaloisia askeleita sinun tähtäs, ja on kandanut raskan kuorman sinun tähtes, että sinun sjelus tulis pelastetuxi: se suuri Ristin Kandaja, ja Orjantappuroilla kruunattu Kuningas, jonga se syndinen vaimo, kasteli katumuxen kyyneleillä, spitalisen Simonin huonesa, ja jonga haudaan Maria Magdalena on kurkistellut; Hän on se sjunattu vaimon siemen, joka riettan huoria korja, koska he kaikesta sydäimestä huuttavat, Jesu Davidin poika, armahda meidän päällämmä: käännä sinuas hänen puolleensa, ja huuda, niin huonona, kuin sinä olet, nimittein paljastettuna, rupisena, saastaisena; kuka tiesi hän kuule sinun huokauxes, ja sinun <sida20> rukouxes, ja sinun valituxes, ja tulle sinua auttamaan. Ja koska olet viimeisen kerran maan päällä tulemassa Herran pyhälle Ehtolliselle, niin anna se tapahtua sinun sjelus ylösrakennuxexi, ja uskon vahvistukseksi, että sinä jaxaisit uskoa, että Jesus on jaxanut lunasta sinun sjelus kadotuksesta; jos sinä uskot, niin saat ne endiset kaunistuxet, joita sinä ennen viskaisit sondatungion, nimittein valkiat vaattet, ja käädyt, ja sormuxet kääjän ja kunnian krunun: valmista nyt lampus, O! kuolevainen ihminen, ja sano hyvästi mailmalle ja kumarra sinun sydämes armoistuimen eteen; ja rukoile kaikesta sydäimestä, että Herra Jeesus armostansa andais sinulle andexi, sinun uskottomudes, ja sinun kauhistuxes: ja tee sinun synnin tunnustus san[o]den seuravaisella tavalla. Minä vaiv.

—
Original manuskript av L. L. Læstadius / Laestadiana 1 Bk:2, Uleåborgs landsarkiv /

<side20>

Rippisaarna sairalle, joka vasta kuoli[n]vuoteella herä[ä], ja siinä kuoleman pelvosa, on alkanut pitämän murettä sjelustans. "Mitä hyvä pitää minun tekemään, että ijankaikkisen Elämän saisin? Se on yxi pääkysymys, jonga jokkaisen pitäis, Vapahtajalda kysymään, mutta Ej tämä painava autuden kysymys, tule monelda kysytyxi, suruttomuden tilasa, ja niin kauvan; kuin yxi surutoin Ihminen, on täydesä voimasa ja parrhaillans mailman kansa <side21> härämäsä, silloin Ej tule tämä painava autuden kysymys mieleen. Sillä luonnollinen Ihminen on niin huolimaton tervänä ollesans, ettej hän silloin muista kuolemata, duomiota ja ijankaikisuutta. Hän vaelda silloin suruttomana ja huolimattomana ijankaikisuutta kohtaan. Ej hän silloin muista, että kuolema vartioitse hänen askeleitansa, ja että joka askele, jolla hän polke tätä syndista maatta on yxi askel likemäxi hauta. Se on yxi suuri syndi, jota Jumala Armollisesti andexi andakoon, että Ihmisen pitää oleman niin huolimaton, koska hän on miehuden voimasa, ettej hän pidä vähindäkän murettä sjelustans, vaan elä[ä] silloin, niin kuin luondokappale, joka näke pu[u]kon tappajan kädesä, mutta Ej ymmärä pelättä, että sillä pukolla händä tapetaan[.] Jos kuolema joskus pelättä händä ja kolkuttain hänen sydämensä päällä, muistutta händä siitä tulevaisesta edesvastauxesta, Ej hän ota sentähden vaari armon kallista ajasta vaan Juoxe aina päättänsä myöden kadotuxeen. Ejkö nyt tundo soima sinua, sinä kuolevainen Ihminen, koska sinä katselet sinun endistä Elämätäs, kuinga se on ollut turha ja kelvotoin; kuinga sinä olet armon kallista aika kuuluttanyt [kuluttanut], mailman turhudesä, haureudesä, koreudesä ja hekumasa, niin myös (juopumuxesa kirouxesa) riidasa, torasa ja (tappe<side22>luxesa) [parentesen finns i manuskriptet], kateudesä; olet vielä istunut kyrkosa kuurona ja myk[k]änä; olet andanut Jumalan sanaa, mennä pään ylitse, eli yhdestä korvasta sisellä ja ulos toisen kautta, ettej ole pääsnyt sydämen kohdi koskaan. Sinä olet ussein astunut Herran Ehtolliselle niin kuin luondokappale, syömään ja juomaan itselle duomion ja kadotuxen; olet sjellä monet kerrat teenyt parannuxen lupauxia; mutta samankaltaisena pakanana, olet Herran pöydäldä tullut, kuin sinne mensesä olit. Mixet silloin ole sydämen murhella kysynyt Vapahtajalda, eli Christityildä ja matkustavaisilda ijankaikisuuteen: mitä minun pitää tekemään, että ijan[kai]kkisen Elämän saisin? Mutta Ej ole silloin tämä painava autuden kysymys tullut mieleen, mutta nyt vasta koska kuolema on alkanut kovemin ahdistamaan sinun uskotoinda sydändäs; nyt vasta on tämä kysymys tullut mieleen: "mitä minun pitää tekemään, että

ijankaikkisen Elämän saisin? Nyt sanon minä, koska sinä näet ijankaikkisuuden ja duomion silmäis edessä; nyt vasta rupeisit pelkämään, ettej taida olla hauska astua ijankaikkisuuteen, yhden turhan ja joudavan Elämän perästä, kalvavalla tunnolla ja uskottomalla sydämellä. Nyt sinä näet syndis parka että sinun endinen Elämäs, ej ole <sida23> kelvanut Jumalalle, ejkä ihmisille[.] Nyt sinä tunnet, että se asia, joka olis pitänyt tapahtuman ensimeisexi on jäänyt viimeisexi: Nyt sinä näet ettej ole armon ovi auki kaikille suruttomille ja paattuneille. Nyt sinä näet, että se "porti on ahdas ja tie kaita, joka viepi Elämään, ja harvat sen löytävät." Mutta se olis vielä yxi suuri Jumalan armo, jos Ihminen silloinkin, koska hän makaa kuoleman edessä, ja kohta tunde hajun katumattomain vaivoista piinasiasa[,] se olis vielä yxi suuri Jumalan armo, jos hän silloinkaan rupeis sydäimestä etsimään sitä kaitasta tietä ja kysymään: "mitä minun pitä tekemän, että ijankaikkisen Elämän saisin? Vaikka se on kohta hiljan ruveta huuttamaan ja kolkuttamaan, koska kuolema jo on oven edessä; ja suruttomatkin sanovat: "joka siihän asti säästä se on hiljan." — kuitengin, jos syndinen ava sydämensä vapahtajalle, ja huutta korkialla äänellä; jos hän nöyrällä ja särjetyllä sydämellä kolkutta armon oven päällä, itke syndiänsä Jesuxen ristin juuresa, rukoillen andexi niitä kauhistavaisia töitä, joilla hän on kehoittanut Jumalata vihaan, ja vetänyt päällänsä, Jumalan rangaistuxen: jos sanon minä totinen katumus ja parannus tulle; kukas tiesi, että Jumalan tygönä löytyis vielä <sida24> armoa ja andexi andamusta? kuka tiesi, että se armollinen Vapahtaja, saattais vielä armahta yhtä sokiata raukaa, joka istu[u] tien vieresä ja huutta: "Jesu Davidin poika, Armahda minun päälleni! Niin kuin hän muinen armahti sitä katuvaista ryöväriä ristin päällä, koska hän särjetyllä sydämellä huusi: "Herra! muista minua koskas tulet valdakundaas! — Nyt on Herra Jesus mennyt valdakundaans; ja sjellä hän huutta christityin suun kautta, ja hänen pyhän sanansa kautta: tehkät parannus syndeset [syntiset], ja käändäkät teitänne Jumalan puoleen, että Te tulisitta autuden tundemiseen. Mutta suruttomat ovat kuurot ja mykät, niin kauvan, kuin he ovat voiman päällä. Ej ole kuulevanans Vapahtajan armohuudon, koska korvat ovat kuuroxi tullet. Vasta silloin, koska kuolema alka pusertamaan heidän kovia sydämitäns rupevat he kysymään: "Mitä minun pitää tekemän, Että ijankaik[k]isen elämän saisin?" — Voj surkiata sjelun tilaisuutta, että tämä muret sjelun autudesta pitä tulemaan muuttamille vasta haudan partalla, ja muuttamille vasta Helvetisä. Se asia [<Tykä> överstrykta tecken] Iykätän viimeisexi, jonga pitäis tehtämään ensimeisexi. Ja kuitengin muista Jesus niitä kin vaivaisia, jotka ovat elin aikanansa, hänen sanansa ylönkatsonet, <sida25> hänen kyynelensä pilkanet, ja hänen verensä tallanet, vaikka he tulevat hiljan, sati he tulisit nöyrällä ja katuvaisella sydämellä; sati he tulisit yhden raska[a]n huokauxen kansa, joka kuulu syvydestä korkeuteen. Niin kuin se katuvaainen Publicani, joka löi rindoians, ja huokais: "Jumala armahtakoon minun syndisen päälläni." Herra Jesus katsoi leppyisesti sen katuvaisen ryövarin puoleen, joka vähän aika ennen kuolematans huokais "Herra muista minua koskas tulet valdakundaas."

Jos sinäki O! kuolevainen Ihminen, jaxaisit niin huokata ja huutta sillä ristinnaulitulle ja orjantappuroilla krunatulle kuningalle, niin kuin se katuvaan ryöväre: Herra Jesu muista muista minua koskas tulet valdakundaas: muista minun sjeluni, ennen kuin silmät kiinni pannaan: muista minun lapsiani ja puolisoitani, koskas näet heidän itkevän ja huokavan sinun ristis juuresa, koska he andavat sinun jalvoilles suutta, ja notkistetuilla polvilla, ottavat sinun polves ymbäri. Ja totta, jos sinulla olis uskoa Sinapin siemenen verta, niin sinä olisit pian saanut oikian vastauxen tämän kysymyksen päällä: "Mitä minun <sida26> pitää tekemään, että ijankaikkisen Elämän saisin"? Jos sinulla olis uskoa sinapin siemenen verta, niin sinä pian tundisit, että Jesus on vielä Elämäsä, ja että hän muista sinua sokiata raukaa, vaikka sinä et ole muistanut händä. Ja nyt hän kutsu sinua viimiisen kerran armon ajasa, siihen suureen Ehtolliseen: jos sinä saattaisit sen mahdollisesti vastaanotta, jos sinun sydämes ej olis niin kova ja paattunut. — Rukoille nyt sitä suurta Ristin kandajata, joka on sinun sjelus edestä hikoillut verta, ja ej ole säästännyt yhtään ainoata veren pisarta, jota Hän ej ole andanut ulos vuotta, sinun sjelus lunastukseksi, että, hän särkis sinun kovan sydämes, ja ajais ulos ne riettan Engelit, jotka ovat sydändä paaduttanet. Sinä olet onnetoin rauka, jos nyt ej tule hoppu, pyrkimään riendamään, ikävoitsemään, huokamaan, ja huuttamaan, ja kolkuttamaan armon oven päällä; huuda niin korkiala äänellä että ovenvartia kuulle. Jos olet ennen uskonut, että armon ovi on auki kaikille, pukille ja keiturille, niin saat nyt tuta ja koetella, ettei ole armon ovi auki katumattomille, mutta ainoastans katuvaaisille, jos he jaxaisit niin kovin kolkutta, että oven vartia <sida27> kuulis. Kolkutta nyt sokia rauka ennen kuin ovi kiinni pannaan: huuda nyt kuuro ja myckä, ennen kuin ylkä mennä morsiomensa kansa häähuoneseen. Valmista nyt lampusti, jos siinä on oljyä: riisu alasti, ja ota häävaatet päällästi, ettej kuningaon palveliat sito sinun kätes ja jalkas, ja sinä heitetään ulkonaiseen pimeyteen.

Kumara nyt sinun sydämees ja mielees Herran Jesuxen puoleen, ja rukoille sitä orjantappuroilla krunattua kuningasta, joka yxistänsä saatta kovat rinnat pehmittä, rukoillen kaikesta sydäimestä, että hän tekis sinun katumuxes totisexi, sinun parannuxes vakaisexi, ja sinun huokauxes raskaxi, ja sinun sydämes palavaxi, että sinun täytyis ruveta huuttamaan niin kuin Davidi, syvyydestä korkeuteen, ja huokamaan niin raskasti, että huokauxet kuuluisit Taivaiseen. Kumara sinun sydämes ja mieles Herran Jesuxen puoleen, ja rukoille sitä suurta ristin kandajata, että hän andais sinulle andexi, niitä suuria, raskaita, ja kauhistavaisia syndiä; mitä sinä olet händä vastaan rikkonut, ajatuxilla, sanoilla ja töillä, hänen viattoman piinans[a] ja kuolemansa tähden <sida28> hänen haavainsa ja verihikensä tähden, hänen rakkaudensa tähden[,] hänen armonsa ja laupeudensa tähden, kaiken sen tuskan ja vaivan tähden, jonga sinä tottelematoin ja pahankurinen lapsi olet saattanut Taivalliselle vanhimalle; sinä olet saattanut hänelle surua ja mielikarvautta; mutta tule kuitengin

vanheman tygö, sillä Ej taida olla sinullakan turva mualla. sinä olet ollut yxi katkera Jesuksen ristin vihollinen, sinä olet pilkanut hänen kyynelensä, ja tallanut hänen vertansa; mutta tule nyt katsoman, mitä Jesus saapi kärsiä sinun tähtesti; tule nyt katsomaan sitä ristinnaulitua ja lyö rindojas, ja sano: totisesti oli tämä hurskas ihminen ja Jumalan poika. Tee nyt sinun syndis tunnustus Jumalan edesä, ja sano: minä vaivainen syndinen ihminen.

—
Original manuskript av L. L. Læstadius / Laestadiana 1 Bk:2, Uleåborgs landsarkiv /

<sida28>

Yxi rippi saarna sairalle, joka Ej ole koskan heränyt, mutta kuoleman pelvosa herä synnin tuntoon, ja tahtois autuaxi tulla, mutta ej voi, siitä syystä, että hän on säästänyt katumuxensa ylön hiljaisexi.

"Älä viivyttä katumustas, siihän asti, kuin sinä sairaxi tulet, mutta paranna itsiäs koskas vielä syndiä tehdä taidat.

Syrachi neuvoi muinen poikansa täällä tavalla, ja moni vanhin on ilman Epäillemätä neuvonut poikansa <sida29> ettei pidä viivyttämään katumustansa siihän asti, että hän sairaxi tulle, mutta Ej moni sentähden kuundele tätä Isällistä manausta vaan niin kuin syrachin aikana moni surutoin poika on lykkänyt katumuxensa kuolemaan asti, niin myös näinä aikoina moni surutoin poika, ja moni surutoin tytär lykkä katumuxensa siihän asti, että hän sairaxi tulle, ja silloin vasta alkavat he katumuxen tekemään, koska he tundeavat, ettej ole enä monda ti[i]ma[a] jäljellä. Muuttamat alkavat vasta haudan partalla katumusta tekemään, koska he tundeavat, ettej autta enä potkia tutkainda vastaan; Mutta Syrachi sano: älä viivytä katumustas siihän asti, kuin sinä sairaxi tulet, sillä sairalle on taudista itsestäns tekemistä, ja ajatuxet menevät siihän kipiään paikan, Ettej ole paljon aika ajatella sen päällä, kuinga ja millä tavalla pitäis autuaxi tulemaan. Moni sairas tunde silloin, että se on mahdotoin enä ruveta vuovamaan, koska ej ole voima ej sjelusa ejkä ruumisa; Ej ole voima rukoillemaan, Ej ole voima huokamaan, Ej ole voima kolkuttamaan Taivan oven päällä, Ej ole voima nostamaan ajatuxiansa ylös korkeuteen, vaan alas käsin kuolema paina, ja sydändä ahdistaa; silloin tundu, niin kuin sydän olis jo paattunut: se tundu niin kuin armon ovi olis jo suljettu. <sida30> Se tundu niin sairaxi sydämesä; niin kuin olis jo sydän niin kangiaxi tullut, ettej saatta enä Jumalan sana vaikutta. ja onkopa tämä väärä tundo? Armon varkat sanovat; sairalle on väärä tundo koska hän tuomitse itsensä. Helvettiin. Kuingas luulette armon varkat? Onkos sairalle väärä tundo, koska hän duomitse itsensä Helvettiin? Minä luullen että jos semmoiselle sairalle, joka vasta kuolin vuotella herä, olis semmoinen tundo, että se ej duomitsis, mutta kiitäis: niin se olis vasta väärä tundo. Koska siis semmoiselle ihmiselle, joka vasta kuolin[-] eli taudivuotella herä, on niin raskas tehdä katumuxen, sentähden sano Syrachi (18:22) "Älä viivyttä katumustas siihän asti, kuin sinä sairaxi tulet, vaan paranna itsiäs, koska sinä vielä syndiä tehdä taidat. Mutta yhtä hyvin on moni Ihminen niin sokia ja paattunut, ettej hän usko tervänä ollesans näitä ja muita Raamatun todistuksia vaan lykkä paranuxensa siihän asti, että hän sairaxi tulle, ja silloin tulle hän vasta tundemaan todexi, mitä Syrachi on sanonut, ettej pitäis yxikän sjelu oleman niin hullu, että hän lykkä parannuxensa siihän asti, että hän sairaxi tulle. Niin kauvon kuin suruttomalle Ihmiselle on vähindäkän toivoa, että hän päse vielä paranemaan lykkä hän parannuxensa päivästä päivään <sida31> ja vuodesta vuoteen siihän asti, että kuolema tulle puserutamaan sitä kivi kova sydändä kylmällä sydämelläns [? kädelläns]: silloin vasta peljästy tämä voimallinen ja jalo sydän, ja sano: "Nyt on hiljan." Ja suruttomat vielä vahvistavat duomion ja sanovat: joka siihän asti säästä paranuxensa, että kuolema tulle, hänelle on hiljainen katumus tullut. Ja

ussein myös tapahtu niin, että se ihminen, joka on lykkänyt katumuxensa siihän asti, että kuolema rupea hampaitansa näyttämään, Ej jaxa enä uskoa että hän autuaxi tulis; sillä siinä [[<siinä> överstrykt ord](#)] tilasa tulle vielä perkele duomarixi ja päälläkandajaxi, ja sano: koska ennen et ole katunut, niin ole nyt katumata; koska ennen et ole huokanut, niin ole nyt huokamata; koska ennen et ole huuttanut Taivaiseen: niin ole nyt huuttamata: koska ennen et ole kolkuttanut armon oven päällä niin ole nyt kolkuttamata. Ej Jumala kuule sinun ruko[[u](#)]xias, koska sinä olet niin kaukana hänestä.

Ajatele sinä kin kuolevainen ihminen, kuinga työläs on sinun tehdä katumuxen täsä tilaisudesa, koska nuorempana, ja tervänä ollesas et ole hakenut silmänvoidetta. Monda kerta olet sinäkin kutsuttu häihin, mutta et ole tahtonut tulla. Monda kerta olet istunut kuurona ja mykänä Herran huonesä, kusa sinua on kutsuttu parannuxeen, mutta et ole mitään kuullut. Kuurolle ja mykällä on Jumalan sana saarnattu. Monda kerta olet sinäkin kumarta<[sida32](#)>nut polviasti Herran Jesuxen altarin juureen, ja teenyt kalliita parannuxen lupauxia, mutta sinne net lupauxet on jäänet. Jos vielä olisit joskus itkenytki Herran huonesä, niin Ej ole tullut riekä [[reikä](#)] tundoon niistä kyyneleistä, vaan sinne net on jäänet ja kuivanet. Ajatele nyt perän sinä kuolevainen Ihminen, kuinga paljon on mennyt hukkaan niistä sjunatuista siemenistä, joita Siemendän herra on kylvänyt tämän kiroton maan ja kivistöön päällä. Jumalan sanat ja Vapahtajan kyynelet on putonet sinun sydämes päällä, niin kuin rakket putovat Taivasta kaljamaan päällä: ajatele perän kuinga sinä olet Elänyt nuorudes aika, suruttomuudesa, tottelemattomuudesa, mailman turhudesä, koreudesa, (juopumuxesa, kirouxesa, riidasa, ja pappeluxisa) varkaudesa, ahneudesa, haureudesa, Jumalan sanan ylönkatsesa, Pyhän päivän rikkoja, Christityin vihollinen ja Jesuxen ristin vihollinen. Ah! kuinga keviä nyt olis kuolema, jos kaikki nämät synnit ja kauhistuxet olisit jäänet tekemätä. Nyt sinä seisot haudan partalla; nyt sinä näet, kuinga tämä kallis ja arvamatoin armon aika on kuulunut kaikesa mailman turhudesä: se endinen kolo ja kauhistavainen Elämä on maalattu sinun silmeis eteen, ja se loppumatoin ja ääretöin ijankaikisuus on kuoleman kautta sinun päällästi, kuolema tulle pian <[sida33](#)> katkaisemaan sinun Elämes langa[[n.](#)] Nyt sinä ottaisit ilolla takaisin ne kallit armon hetket, joitas olet mailman turhudesä kuuluttanut, ja käyttäisit paremin kuin ennen jos se olis sinun vallasas. Mutta net kallit armon hetket ej tule koskan takaisin. Vaan nyt on ainoasti yxi ainoa kysymys kuinga nyt pitä käymään, koska tähän asti olet lykännyt katumuxes, ja parannuxes? Syrachin sano: "Älä viivyttä katumustas siihän asti, kuin sinä sairaxi tulet. Tätä Manausta sinä et ole kuunnellut vaivainen. Ja mikä nyt tulle neuvoxi? Matkustavaiselle ijankaikkisuuteen? koska kuoleman sanansaattaja on oven edesä ja kolkutta: Ja Riettan Engelit kansa vahtavat ja vartioitsevat, jos he pääsisit pian viemään uskotoinda, omalda tunnolda, ja omalda vanhurskaudelta tuomittua sjelua, ijankaikkiseen piinaan ja vaivaan. Tämä on yxi painava hetki ja aika sinun Sjelulles sinä kuolevainen ja ijankaikkisuuteen matkustavainen syndinen ihminen. Kukas nyt enä kuule sinun äändäs, sinä kuolevainen ja yxinäisyudesä matkustava[[i](#)]nen, jos rupeisit huuttamaan? Kukas kuule sinun huokauxes jos rupeisit huokamaan? Kukas kuule sinun valituxes, jos rupeisit

valittamaan. Ej kuolema kuulle jos rupeisit händä rukoillemaan; Ej oma vanhurskaus, se armotoin päällä kandaja kuule, Jos rupeisit händä rukoillemaan. Ej löydy yxikän maan päällä eli maan alla, joka saatta sinua auta tästä kuoleman kadotuksesta. Mutta <sida34> yxi ainoastansa, se armollinen Samaritanus, se suuri ristin kandaja, jonga kyönelet sinä olet pilkanut, jonga verta sinä ollet tallanut, jonga sydändä sinä olet haavoittanut, se suuri ylimäinen pappi ja orjantappuroilla krunattu Kuningas, jonga sinä olet ynnä mailman joukon kansa ristinnaulinut, on vielä Elämäsä, vaikka hän [on] kuollut sinun tottelemattomudes ja vastahakoisudes tähden. Jos jaxaisit vielä huuta niin korkialla äänellä, että huuto ja valitus ääni ulettuis Taivaiseen, kukas tiesi, että hän liikkuis vielä surku[te]lemisestä ja armahtelemisestä, ja katsois sinun päällästi, niin kuin hän katsoi katuvaisten ryövärin päällä, ja armahtais yhtä sokiata rauka, joka nyt maka tien päällä, haavoisa, verisä, alastomana, ja puolikuollena.

Original manuskript av L. L. Læstadius / Laestadiana 1 Bk:2, Uleåborgs landsarkiv /

Anm. Texten avslutas i mitten av sidan. Predikan verkar inte vara komplett.

Försök till förklaring: Denna manuskript till Huspostilla, som Læstadius själv har skrivit genom att kopiera det tidigare manuskriptet (Minnesotaversionen, som är tryckt 1894 i USA) har prosten inte hunnit färdigställa. Minnesotaversionen omfattar 15 skriftermålstal samt flera husförhörspredikningar. Denna Uleåborgsversion innehåller blott dessa 5 skriftermålspredikningar. Det är sannolikt att denna version har påbörjats under de senaste levnadsåren av prosten Læstadius och avslutats på grund av sjukdom. / Lauri Koistinen Pajala 3 Februari 2009 /